

РЕШЕНИЕ

№ 3768

гр. София, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1583** по описа за **2022** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на ТД на НАП С., Решение №1451/21.12.2021г., постановено по НАХД № 7134/2021 г., с което е отменено наказателно постановление №542692-F554987/1 9.10.2020 г. на заместник-директора на ТД на Национална агенция по приходите - С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС. Излага становище за незаконосъобразност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалноправните разпоредби и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че е безспорно установено извършеното нарушение. Моли за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Ответникът- [фирма], не се явява и не изпраща представител. Представя отговор на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Прокурор Ц. от СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X. – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Според установената от СРС фактическа обстановка, при извършена от ТД на НАП проверка било установено, че Св.М. е извършила проверка на дружеството „К. 2007“, при която се установило, че дружеството не е отразило издадена фактура за извършена продажба през периода, в който е издадена, за което съставила АУАН за нарушение на чл.124, ал.2 ЗДДС на [фирма]. Въз основа на съставения акт наказващият орган е издал обжалваното наказателно постановление, с което за нарушение на чл.124, ал.2 ЗДДС, на основание чл.182, ал1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв.

За да отмени НП първоинстанционният съд е приел, че административното нарушение не е доказано, както от обективна, така и от субективна страна.

Решението на СРС не съдържа мотиви за съответствието на НП с материалния закон. Декларативният извод, че не са установени конкретните факти, мястото и времето на извършване на деянието не почива на доказателствен анализ, какъвто съдът дължи предвид това, че е инстанция по съществото на правния спор. Разпитът на актосъставителя е проведен формално и повърхностно, което в значителна степен е допринесло за неизясняване на делото от фактическа страна. В хода на съдебното производство липсва произнасяне по направените искания в жалбата за събиране на доказателства. В нарушение принципа за служебното начало в наказателния процес, съдът не е положил усилия сам, или насочвайки страните, да събере необходимите доказателства за пълното, всестранно и обективно разрешаване на правния спор. По този начин същият, черпейки основания от собственото си пасивно поведение, е обосновал извод за недоказаност на административното нарушение.

В мотивите на съдебния акт не е даден отговор на възраженията в жалбата досежно нарушаване разпоредбата на чл.40 от ЗАНН при съставяне на АУАН, приложението на чл.28 от ЗАНН, както и относно правната квалификация на деянието.

При тези обстоятелства, настоящата инстанция намира че оспореният акт е постановен при отсъствие на мотиви, което се отнася до основните въпроси, на които трябва да отговори съдебното решение. Немотивираността на съдебния акт представлява съществено нарушение на процесуалните правила и касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. Ето защо, обжалвано решение

следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане, при съобразяване изискванията за мотивиране на съдебния акт.

При този изход на спора на касатора се дължат разноски, съгл. чл. 143, ал. 4 от АПК вр. чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

Предвид изложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София град, X.-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №1451/21.12.2021г., постановено по НАХД № 7134/2021 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] представлявано от Б. К. Б. да заплати на ТД на НАП сумата от 80 лв. представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.